

Edward Hall

Een man die zich had opgeknapt ... en God van tijd tot tijd aankleefde.

Edward Hall (1607-1680) woonde in Surrey en Northumberland voor hij verhuisde naar Cambridge (VS) in 1636, het jaar waarin hij geloofsbelijdenis aflegde. Hij was politieagent, repareerde afrasteringen en hoedde schapen op de gemeentegrond.

Het eerste middel tot de bekering van Edward Hall was de prediking van ds. Glover. Hij leerde zijn ellende kennen door een preek uit Jeremia 7 over de tempel des Heeren. Hij zag dat hij nog buiten Christus was. In het besef van zijn verlorenheid verhuisde hij naar een andere plaats. Daar kon hij niet naar de kerk gaan. Vaak kwamen hem de woorden in gedachten: ‘Want wat baat het een mens, zo hij de gehele wereld gewint en lijdt schade zijner ziel?’ (Matth. 16:26). Daarom

wilde hij weer terugkeren naar Northumberland. Ds. Glover was echter vertrokken. Onder de prediking van zijn opvolger, ds. Jenner, werden zijn ogen steeds meer voor zijn zonden geopend. Onder de prediking van ds. Shepard, die daarna Northumberland diende, wilde de Heere Zich duidelijk aan Edward Hall openbaren. Dat gebeurde door een preek uit Johannes 3 over de wedergeboorte. Hij werd steeds dieper aan zijn ellende ontdekt. Hij zag dat hij alleen maar het voorbeeld van anderen had nagevolgd en zijn plichten had betracht. Daar had hij zijn Christus van gemaakt, terwijl hij zonder Christus geleefd had. De Heere liet hem zien dat hij buiten Christus was en op verkeerde gronden bouwde. Hij zag dat hij geen nieuw schepsel was, maar dat hij zich alleen maar wat had opgeknapt. Toen de Heere hem hieronder vernederde, zag hij dat hij Christus miste en dat hij buiten Hem moest omkomen. De Heere liet echter licht vallen over Johannes 5:40: 'En gij wilt tot Mij niet komen, opdat gij het leven moogt hebben.' Hij zag dat Christus vrij werd aangeboden. De Heere bevestigde dit en vertroostte zijn hart. Hierdoor werd hij aangespoord om Christus des te ijveriger te zoeken. In de tijd die hierop volgde,

werden zijn ogen geopend voor de belofte: ‘Want de Zoon des mensen is gekomen om zalig te maken wat verloren was’ (Matth. 18:11). Hij wist niet dat de Heere hem zou zoeken. Vervolgens werd hij bepaald bij 1 Petrus 2:7: ‘U dan, die gelooft, is Hij dierbaar.’ Hij zag dat het ongeloof was om Christus slechts af en toe aan te kleven. Toen de Heere hem op die plaats gebracht had, zag hij hoe aardsgezind hij was. Hij was vaak bang dat er nooit in waarheid een werk van Christus in hem gevonden was. Wat was hij bang dat hij geen deel aan Christus had en wat werd hij daaronder verootmoedigd! Het moest echter nog dieper gaan. Hij ging onderzoeken of hij ooit in waarheid verootmoedigd was. De Heere gebruikte de toestand van Efraïm in Jeremia 31:18 om hem te leren dat het Gods werk was dat hij zichzelf verfoeide. Hij ging van zichzelf walgen. Toen vond hij nog meer vijandschap tegen de Heere in zijn hart dan hij ooit bemerkt had. Maar hij hoorde dat de Heere zijn vijandschap wilde wegnemen. Met de woorden uit Openbaring 22:17 werd hij dichter tot de Heere getrokken.